

Σώματος ἐνὸς Ἀνθρώπου ἐξ ποδῶν τὸ ὕψος, εἶναι 14 τετραγωνικῶν ποδῶν, τότε τὸ βάρος τῆ

Χώνεσιν ἐκ δευτέρου τὸ Ἐμβολον, τὸ ὕδωρ ὅπῃ εἶναι μεταξὺ Γ καὶ Δ ἀπερῶ ἀπὸ τῆν τρύπαν τῆ Πίδα αὐτῆ, καὶ κλείωντας τὸ Ἐπίσομιον διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς βαρύτητος αὐτῆ συκάνεται εἰς τὸ δοχεῖον ὅταν τραβίξῃ τινὰς ἐκ δευτέρου τὸ Ἐμβολον, καὶ εὐγαίνει ὡς πρότερον· καὶ ἔτω καθεξῆς ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον ὅσον θέλει.

4. Ὁμοίως εἰς τὴν βαρύτητα καὶ ἐλασικότητα τῆ Ἀέρος θεμελιῖται ἡ θεωρία τῶν Ἀντλιῶν (Σιφῶνων, ἢ Τελέμπων) ὅπῃ μεταχειρίζομεθα εἰς τὰς Πυρκαϊῶς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ μηχανὴ ἐδιωρθώθη καὶ ἐβλήθη εἰς εἰς τὴν τῆ νὰ προξευῆ ἓνα παντοτεινὸν ρεῦμα νερῶ, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ὅπῃ φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα 84, τῆ ὁποῖα θέλω δώσει τὴν ἐξήγησιν· AB εἶναι ἡ Θύκη ἢ τὸ Σῶμα τῆς μηχανῆς· $\Gamma\Gamma$ εἶναι ἓν ἰσχυρὸν μετάλλινον Δοχεῖον κλεισμένον εἰς τὴν κορυφῆν, κοινωεῖ ὅμως εἰς τὸ Δ καὶ E μὲ τὸ κατώτερον μέρος τῶν δύο Ἀντλιῶν, τῶν ὁποῖων τὰ Ἐμβολα εἶναι προσηρμοσμένα εἰς ἓνα διπλῆν κοινὸν Μοχλὸν ZH , ὁ ὁποῖος κινεῖται ἐπὶ τὸ Κέντρον Θ , ἡ μηχανὴ εἶναι γεμάτη μὲ νερὸν, τὸ ὁποῖον τραγγίζεται διὰ τῆς ἐσχάρας NN , καὶ τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν θλίψιν τῆς Ἀτμοσφαιρας φέρεται εἰς τὰ Σώματα τῆς ἀντλίας Δ καὶ E ὅταν συκάνῃ τινὰς τὰ ἔμβολα, καὶ εἰς τὸ κενὸν ὅπῃ γίνεται ὅταν δαλεῦῃ ἡ Μηχανή.

5. Εἰς αὐτὴν τὴν μηχανὴν, τὸ Ἐμβολον τῆ Σώματος Δ τραβᾶται, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπερῶ διὰ τῆ ἐπίσομιν εἰς τὸ Γ , εἰς καιρὸν ὅπῃ εἰς τὴν ἄλλην Ἀντλίαν E τὸ Ἐμβολον χώνεται, καὶ τὸ ὕδωρ βιάζεται νὰ